

Jesień

*Czerwienią się jabłką w sadzie.
Mgła siwa po łące się kładzie.
Grzybami las pachnie z daleką.
Już ptactwo na zachód ucieka.
Szarugi deszczowe wiatr niesie
- to JESIEŃ*

/Maria Majchrzak/

Biuletyn nr 5 dla Rodziców dzieci z Przedszkola nr 186

Jesień 2007

To ja SPORTUŚ , witam drodzy Rodzice. To już trzeci rok spotykamy się na łamach naszego pisemka. Całe wakacje bardzo tęskniłem za Waszymi dziećmi. Nudziłem się w pustym i smutnym przedszkolu. No, ale wreszcie są! Wypoczęte, opalone, pełne energii i ochoty do nauki i zabawy. Chciałbym Wam powiedzieć, że wszystkie bardzo ucieszyły się ze spotkania ze mną, ze swoimi koleżankami i kolegami oraz paniami nauczycielkami.

Przez pierwsze dni nowego roku przedszkolnego była piękna słoneczna pogoda, więc wiele czasu spędzałem z dziećmi w ogrodzie przedszkolnym wesoło się bawiąc.

W tym roku przedszkolnym na nasze dzieciaki czeka wiele atrakcji: teatrzyki, spotkania z ciekawymi ludźmi, wycieczki, imprezy okolicznościowe. Już we wrześniu dzieci bawiły się przy muzyce na jesiennym pikniku zorganizowanym przez panią Dyrektora w ogrodzie przedszkolnym.

We wrześniu dzieci obejrzały również dwa ciekawe teatryki „Jesienny muzical” i „Zaczarowany świat bajek” w wykonaniu prześmieszego kabareciku „Fiś”. Dzieci świetnie się bawiły, były tańce, śpiewy, konkursy, można było też pochwalić się znajomością bajek. Były też słodki nagrody, bardzo dobre... sam widziałem i próbowałem.

W październiku odwiedziła dzieci ze starszych grup pani ze Straży Miejskiej. Wyjaśniała dzieciom zasady obowiązujące w ruchu drogowym, znaczenie znaków drogowych, mówiła też o tym, jak należy zachowywać się na ulicy, by nie narazić się na niebezpieczeństwo. Ja SPORTUŚ też tam byłem i muszę Wam powiedzieć Kochani Rodzice, że dowiedziałem się wielu interesujących rzeczy, o których do tej pory wcale nie wiedziałem.

Na początku października dzieci z grupy V były z wizytą w pobliskiej bibliotece publicznej. Zapoznały się z księgozbiorem, z funkcją biblioteki i zasadami korzystania z niej. Pani bibliotekarka czytała im bajkę do której później rysowały ilustrację. Rysunki dzieci wiszą na wystawce w bibliotece, natomiast galerię zdjęć z tego pobytu można obejrzeć na stronie internetowej biblioteki. Dzieci z naszego przedszkola będą tam częstymi gośćmi.

Na Dzień Nauczyciela dzieci z każdej grupy przygotowały krótki program artystyczny dla pań. Były tańce i śpiewy, wiersze i życzenia oraz przygotowane przez dzieci upominki, które wręczyły paniom. Ja SPORTUŚ też życzyłem całemu personelowi szczęścia i pomyślności.

W połowie października razem z dziećmi z dwóch najstarszych grup wyjechaliśmy na wycieczkę do gospodarstwa rolnego w Pomiechówku na „Dzień Ziemniaka”. Braлиśmy udział w prostych czynnościach gospodarczych. Poznaliśmy cykl rozwojowy roślin. Na koniec jedliśmy ziemniaki pieczone w ognisku. Pycha !!! Wycieczka była bardzo udana. Nawet jazda autokarem bardzo nam się podobała. Śpiewaliśmy piosenki, oglądaliśmy mijane pejzaże, objadaliśmy się słodyczami.

Dział I „Nasza grupa”

A oto moje obserwacje z odwiedzin w poszczególnych grupach...

Grupa I

Zawitałem dziś do grupy maluchów. Wszystkie buzie uśmiechnięte, choć zdarza się zateśknąć za mamą. Zaproszono mnie do zabawy. Maluchy znają już kilka wierszyków i piosenek. Bardzo mi się tu spodobało, maluszki już same jedzą i piją, zakładają piżamki na leżakowanie. Podczas pobytu w ogrodzie potrafią już bezpiecznie korzystać ze sprzętu ogrodowego. Pochwaliły się również, że niebawem odbędzie się uroczystość „Pasowanie na Przedszkolaka”. Ciekawy jestem jak to będzie, nie mogę się już doczekać.

Grupa II

Tutaj większość dzieci jest już drugi rok w przedszkolu, więc prawie wszyscy zachowują się jak dorosłe przedszkolaki. O płaczu nie ma już mowy. Zauważyłem, że dzieci z tej grupy bardzo lubią układać puzzle i grać w różne gry stolikowe. Z wielką ochotą kolorują też różne obrazki. Dzieci w tym wieku są bardzo ruchliwe więc bardzo chętnie uczestniczą w zajęciach ruchowych organizowanych przez panie. Bardzo lubią też obserwować otaczającą nas przyrodę podczas pobytu w ogrodzie przedszkolnym. Kiedy przyszedłem do nich podczas posiłku byłem zdziwiony jak szybko wszystko znika z talerzyków.

Grupa III

Kiedy przyszedłem w odwiedzinach do tej grupy byłem bardzo zdziwiony, że dzieci pracują już w swoich książeczkach i powoli zaczynają przygotowywać się do nauki czytania i pisania, a są to dzieci 4 - 5-letnie. Bardzo chętnie uczestniczą w zajęciach programowych. Szybko uczą się tekstów wierszy i piosenek. Ale są mądre i zdolne... prawda? Bardzo mi się podobało, że zgodnie bawią się ze sobą dziewczynki i chłopcy. Włączyłem się do ich zabawy i sprawdziłem, że naprawdę dobrze czują się w swoim towarzystwie. Mnie też było miło bawić się z nimi.

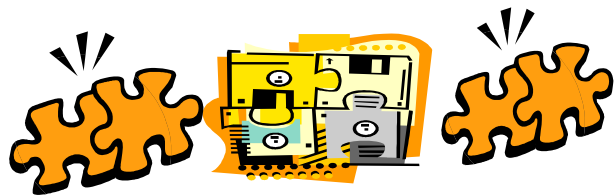
Grupa IV

Jest to jedna z dwóch grup starszaków. Uczęszczają do niej dzieci 5 – 6-letnie. Prawie wszyscy znają się od dawna, bo już czwarty rok chodzą razem do jednej grupy. Jest tu też kilkoro dzieci, które przybyły dopiero we wrześniu, ale już poznały się z innymi dziećmi i czują się z nimi dobrze. Ponieważ wiele dzieci z tej grupy idzie za rok do szkoły, sporo czasu muszą więc poświęcać na naukę czytania i pisania. Ale muszę przyznać, że większości z nich bardzo się to podoba. Mogliby pracować całe dni. Próbowałem wykonać jedno z ćwiczeń z ich książeczek. Było bardzo trudne. Naprawdę nie wiem jak dzieci sobie radzą.

Grupa V

Kiedy odwiedziłem dzieci z tej grupy jedna z dziewczynek opowiedziała mi o swojej grupie. A oto co powiedziała: „w tym roku do naszej grupy przyszło siedmioro nowych dzieci 5-letnich. Zasady naszej przedszkolnej rodzinki to pomaganie sobie wzajemnie oraz opieka nad młodszymi i słabszymi. W tych zadaniach szczególnie bardzo dobrze czują się 6-latki. Naszymi ulubionymi zajęciami są zabawy muzyczne i zręcznościowe. Najbardziej lubimy Poniedziałkiem kiedy po dwudniowej nieobecności możemy się razem bawić i uczyć”.

Dział II „Gry i zabawy”

Gry i zabawy mają dla dziecka w wieku przedszkolnym podstawowe znaczenie. Przyspieszają rozwój umiejętności porozumiewanie się z otoczeniem poprzez rozszerzenie zasobu słów, utrwalają zdobyte wcześniej wiadomości, budzą uczucia społeczne. Są kształcące i kształtujące osobowość każdego dziecka.

W zabawach dydaktycznych stawiamy przed dzieckiem jakiś zadanie do rozwiązania. W procesie rozwiązywania tego zadania najbardziej czynny jest umysł dziecka, są to więc zabawy nauczające. Oto kilka przykładów zabaw w które możecie Rodzice bawić się ze swoimi dziećmi w długie jesienne i zimowe wieczory.

- „Co jest w woreczku?” – w nieprzeźroczystym woreczku umieszczamy różne przedmioty np. muszelka, mały miś, długopis itp. Zadaniem dziecka jest włożenie ręki do worka i bez patrzenia, za pomocą dotyku, odgadnięcie jaki przedmiot się w nim znajduje.
- „Jaki to dźwięk?” – przygotowujemy kilka przedmiotów, które wydają określony dźwięk np. brzęk kluczy, szelest mnącej kartki. Dorosły ukrywając przed dzieckiem przedmiot, wydaje mi określony dźwięk i na jego podstawie dziecko ma odgadnąć co to jest.
- „Jaki to odgłos?” – wspólne odgadywanie z dzieckiem odgłosów dochodzących z najbliższego otoczenia np. szum przejeżdżającego samochodu, śpiew ptaka, odgłos kosiarki.
- „Co to jest?” – rodzic powoli rysuje na kartce papieru daną rzecz np. jabłko, rower, telewizor. Zadaniem dziecka jest jak najszybsze odgadnięcie co to jest.

- „Co zniknęło?” – zapoznajemy dziecko z różnymi przedmiotami, które układamy kolejno jeden za drugim tak aby dziecko zapamiętało ich kolejność. Następnie chowamy je a dziecko na wymienić po kolei wszystkie widziane przed chwilą przedmioty.
- „Poszedł Marek na jarmarek” – dorosły zaczyna zabawę i mówi: poszedł Marek na jarmarek i kupił chleb... dziecko powtarza ten tekst i dodaje coś od siebie np. poszedł Marek na jarmarek i kupił chleb i masło... zabawa trwa dopóki nie nastąpi pomyłka.

Przyjemnej zabawy.

Dział III „Świat w kolorach”

„Należy pozwolić dzieciom rysować, co chcą i jak chcą, byle rysowały chętnie i szczerze” S. Szuman

Jedną z form aktywności dziecka w wieku przedszkolnym jest działalność plastyczna. Szczególne znaczenie działalności plastycznej polega głównie na tym, że łączy ona ze sobą procesy motoryczne poznawcze i emocjonalne, co ma ogromny wpływ na harmonijny rozwój dziecka. Tworzenie daje dziecku radość i zadowolenie, wzmacnia poczucie własnej wartości, jest wyrazem jego wewnętrznej energii. Mały artysta tworząc uspokaja się odpręża oraz zaspokaja typową dla tego wieku potrzebę działania, której wartość tkwi w samym procesie tworzenia.

Pierwszą formą wypowiedzi plastycznej, pojawiającą się już u dzieci w drugim roku życia jest faza bazgroł bezprzedmiotowych. Dziecko działa pod wpływem emocji. Cieszy go możliwość posługiwania się nowym środkiem wyrazu, dynamicznie poruszając ręką zapełnia powierzchnię kartonu. Wytwór pracy jest dla niego sprawą wtórną, najciekawsza jest sama działalność.

Drugą formą wypowiedzi plastycznej pojawiającą się około trzeciego roku życia jest faza bazgroty przedmiotowej. Ruchy ręki nabierają precyzji, zmienia się sposób trzymania narzędzi. Pierwszym kształtem zamkniętym jest koło, prostokąt, motywem – „słoneczko”, „balonik”, „bałwanek”.

Między trzy i pół a czwartym rokiem życia dzieci tworzą głowonogi, postacie pozbawione tułowia. Farma głowonogów charakteryzuje się dużą głową i kończynami wystającymi bezpośrednio z tej głowy.

Pod koniec czwartego roku życia kształtuje się uproszczony schemat rysunkowy charakterystyczny dla psychiki danego dziecka. Postać jest wzbogacona o szczegóły i atrybuty, ręce uzyskują kształt zbliżony do prostokątów, wzbogacone są o palce. Dziecko stara się zakomponować całą płaszczyznę papieru.

W okresie pomiędzy piątym a szóstym rokiem życia dziecko udoskonala swoje schematy, podpatruje rozwiązania plastyczne kolegów, nauczyciela. W ten sposób wzbogaca swoje doświadczenie na drodze eksperymentu. Sylwetka człowieka rysowana przez sześciolatka staje się zbliżona w konstrukcji i proporcjach do naturalnej. Dzieci śmiało operują konturem, plamą barwną, dążą do zamierzonego myślowo efektu. Dalej bardzo mocny jest element emocjonalnego zaangażowania w akt tworzenia.

A oto kilka naszych jesiennych wytworów...

Dział IV „Mówimy”

„Nasze życie zależy od słownika, którym się posługujemy”

M. Taraszkiewicz

Co dziecko w wieku przedszkolnym powinno potrafić:

3-latek powinien już wymawiać wszystkie samogłoski ustne i nosowe, chociaż w wymowie może jeszcze zamieniać a-o, e-a, i-y. powinien również wypowiadać spółgłoski: p, b, m, f, w, ś, ź, ć, dź, ń k, g, h, t, d, n, l, ł, j. W tym wieku pojawiają się głoski s, z, c, dz. Chociaż dużo głosek umie dziecko wypowiedzieć poprawnie w izolacji, w mowie potocznej zastępuje je łatwiejszymi. Najczęściej s, z, c, dz, sz, ź, cz, dż są zastępowane przez zmiękczone odpowiedniki: ś, ź, ć, dź, ; r wymawiane jest jako l bądź j, zamiast f występuje h.

Typowe zmiany językowe występujące u 3-latków, które mogą się utrzymywać do piątego roku życia to:

- opuszczanie sylaby początkowej lub końcowej (lokomotywa = komitywa)
- przestawianie głosek (ławka = wałka)

- tworzenie nowych wyrazów na podstawie dwóch (zadzwońić + telefonować = zatelefonić)
- tworzenie nowych wyrazów na podstawie ich funkcji (porazić prądem = poprądzić)

Dziecko **4-letnie** powinno już wymawiać w mowie potocznej s, z, c, dz. Często między 4 a 5 rokiem życia pojawia się głoska r, a jej opanowanie jest dla dziecka takim sukcesem, że nadużywa jej zamieniając l w r np. korale = korale. Jest to typowy objaw hiperpoprawności, z którego dziecko samoczynnie wyrasta. Głoski sz, ż, cz, dż są zastępowane przez s, z, c, dz lub ś, ź, ć, dź i jest to seplenienie fizjologiczne. Tylko 5% dzieci w tym wieku mówi całkiem poprawnie.

Mowa dziecka **5-letniego** jest już właściwie zrozumiała. Pojawiają się głoski sz, ż, cz, dż, chociaż w mowie potocznej mogą być zamieniane na s, z, c, dz. Głoska r powinna być już wymawiana, ale często pojawia się dopiero w tym okresie. Jest to właściwy moment, aby wspomóc rozwój mowy poprzez ćwiczenia artykulacyjne.

Dziecko **6-letnie** powinno mieć już utrwaloną poprawną wymowę wszystkich głosek oraz opanowaną technikę mówienia. Jeśli rozwój mowy jest opóźniony należy niezwłocznie skontaktować się z logopedą.

Dział V „Ruch to zdrowie”

„Ruch zastąpi prawie każdy lek, podczas gdy żaden lek nie zastąpi ruchu” /Wojciech Oczko/

Hej! To ja wasz ulubieniec SPORTUŚ na sportowo....

Wicie z pewnością, że dwa razy w tygodniu odbywają się w naszym przedszkolu zajęcia korekcyjno-kompensacyjne. W zajęciach bardzo chętnie uczestniczą dzieci 3, 4, 5, 6-letnie.

Głównym zadaniem gimnastyki korekcyjnej w przedszkolu jest profilaktyka i przeciwdziałanie wadom postawy, kształtowanie poprawnych nawyków ruchowych i przygotowanie do świadomego przybierania pozycji skorygowanej. Treść zajęć korekcyjnych stanowią przede wszystkim:

- gry i zabawy ruchowe z elementami korektywy-jest to forma działalności charakterystyczna dla wieku przedszkolnego i najbardziej odpowiadająca potrzebom dziecka,
- ćwiczenia gimnastyczno-kształtujące, wpływające za równo na duże zespoły mięśni i odpowiadające za kształtowanie postawy ciała, oraz ukierunkowane na konkretne grupy mięśni,
- ćwiczenia elongacyjne, antygrawitacyjne, oddechowe.

Dożą rolę w intensyfikowaniu zajęć odgrywają różnego rodzaju przybory, których stosowanie urozmaica i ożywia zajęcia, zwiększa aktywność i wyzwala inicjatywę i pomysłowość w tworzeniu własnych zadań ruchowych.

Aktywność fizyczna powinna być rozwijana od najwcześniejszego okresu rozwoju i od najniższego szczebla edukacji. Szczególną rangę przypisuje się obecnie w całym świecie aktywizacji ruchowej współczesnego człowieka. Coraz częściej dzieci jadą do przedszkola a nie idą pieszo, spędzają dużo czasu przed komputerem, oglądają telewizję. Dzieci rosną i dojrzewają szybciej, ale ich wydolność i sprawność fizyczna słabnie. Siedzący tryb życia nie sprzyja płynności i zgrabności ruchów, powoduje niedotlenienie organizmu, osłabia odporność.

Prawidłowe warunki życia, odpowiednie odżywianie i wystarczająca ilość ruchu powinny ukształtować zdrowe dziecko z poprawną postawą ciała. Nie zawsze jednak tak jest. Niejednokrotnie postawa ciała dziecka wykazuje cechy postawy wadliwej. Pierwotną i zasadniczą przyczyną wad postawy jest niewydolność mięśni utrzymujących ciało, brak właściwie dobranych ćwiczeń fizycznych oraz zabaw ruchowych i zły nawyk postawy.

Wady postawy ciała u dzieci w wieku przedszkolnym na szczęście występują rzadko. Pewne ich nasilenie obserwuje się od piątego roku życia. Są to jednak najczęściej wady o nieznacznym stopniu zaawansowania zmian. Można je w zdecydowanej większości przypadków łatwo usunąć i to niekoniecznie za pomocą skomplikowanych ćwiczeń korekcyjnych. Najczęściej dla skorygowania wad postawy dzieci w wieku przedszkolnym wystarcza ogólne wzmocnienie organizmu przez stosowanie większej ilości wszechstronnego ruchu.

Objawami, których wystąpienie w postawie ciała dziecka w wieku przedszkolnym powinno zaniepokoić rodziców są:

- boczne odchylenia kręgosłupa,
- asymetrie prawej i lewej strony ciała,
- wysunięcie głowy i barków do przodu,
- znaczne uwypuklenie brzucha,
- odstawanie łopatek,
- szpotawość lub duża koślawość kolan,
- koślawe ustawienie pięty.

Należy pamiętać, że wady postawy same nie ustępują. Dzieci nie wyrastają z nich z wiekiem. Wady nie leczone utrwalają się i pogłębiają, doprowadzając do zaburzeń w sylwetce i zdrowiu dziecka... więc dalej żywo ...IDZIEMY WSZYSCY NA KOREKTYWĘ!!!

Dział VI „Śpiewamy”

Muzyka w ogólnym rozwoju dziecka odgrywa bardzo ważną rolę. Okres przedszkolny uważa się za najwłaściwszy do rozpoczęcia podstawowej edukacji muzycznej. W okresie od 3 – 6 roku życia śpiew i muzyka są ściśle powiązane z zabawą ruchową. Zajęcia umuzykalniające wpływają korzystnie na rozwój analizatora słuchowego, rozwój koncentracji, uwagi, pamięci muzycznej, logicznego myślenia i mowy. Zajęcia te są pełne śpiewu, zabaw ruchowych i tańca. Stwarzają one dzieciom możliwość zaspokojenia wrodzonej potrzeby ruchu i uzewnętrznienia przeżyć emocjonalnych. Dzieci w wieku przedszkolnym z łatwością opanowują podstawowe pojęcia muzyczne, techniki gry na różnych instrumentach oraz kroki taneczne. W czasie kilkuletniego pobytu w przedszkolu dzieci systematycznie wprowadzane są w świat muzyki.

Zajęcia umuzykalniające odbywają się dwa razy w tygodniu i prowadzone są przez specjalistę z przygotowaniem muzycznym i pedagogicznym. Głównym celem zajęć umuzykalniających jest rozwijanie muzykalności dzieci, pobudzanie i rozwój ich zainteresowań muzycznych, jak i rozwijanie twórczej inwencji dziecka. repertuar piosenek, zabaw i tańców opracowany jest specjalnie dla każdej grupy wiekowej, a zatem zróżnicowany pod względem trudności. W ciągu roku w każdej grupie wprowadzane są piosenki tematyczne, związane z planem pracy nauczycielek. Nauczycielki wykorzystują umiejętności wokalne-taneczne dzieci podczas różnych uroczystości przedszkolnych, uatrakcyjniając ich przebieg.

Korzyści jakie niesie kontakt z muzyką są olbrzymie:

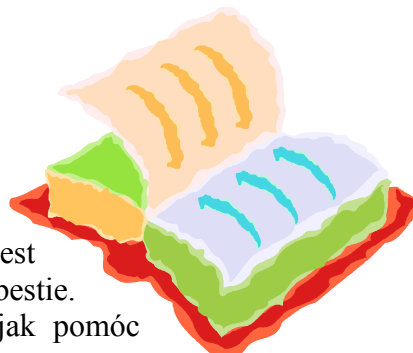
- słyszenie i słuchanie stymuluje rozwój intelektualny,
- muzyczna wrażliwość wpływa na rozwój uczuć,
- ruch przy muzyce jest źródłem radości, odprężenia, wyładowania energii, jest środkiem terapeutycznym.

Wszystkie dzieci zawsze chętnie bawią się przy akompaniamencie pianina, uczą się wielu piosenek i tańców, a spotkania z muzyką SA jednym z bardziej lubianych i oczekiwanych zajęć.

Dział VII „Informacje, publikacje”

HARTUJEMY, UODPARNIAMY...

Przeliczana jesień... trudno się temu dziwić, gdyż żyjemy otoczeni przez bakterie, wirusy i grzyby. Większość z nich jest zupełnie nieszkodliwa, ale są i też wyjątkowo zjadliwe bestie. Szczególnie dokuczyć potrafią „mikroby przedszkolne”, jak pomóc dziecku w walce z nimi?

Przede wszystkim trzeba wzmocnić odporność malucha, czyli hartować, a zatem:

- **Nie przegrzewaj dziecka.** Jeśli chce zdjąć sweter, bo mu gorąco, pozwól na to. Dbaj o to, żeby w domu nie był zbyt gorąco. Wietrz mieszkanie bez względu na warunki pogodowe.
- **Ubieraj dziecko „na cebulkę”,** żeby łatwo było zdjąć jakąś warstwę. Dziecko biegające powinno mieć o warstwę mniej niż ty.
- **Staraj się, żeby dziecko spędzało na dworze jak najwięcej czasu,** nawet jeśli jest wietrznie, deszczowo czy mroźnie. Wystarczy ubrać kalosze, pelerynę czy ciepły kombinezon. Jeśli jest naprawdę paskudnie, zastąp spacer werandowaniem (zabawą na balkonie lub przy otwartym oknie).
- **Latem pozwól jak najczęściej chodzić boso** nawet jak jest mokro czy chłodno. Pozwól na kąpiel w baseniku nawet w chłodnej wodzie o ile tylko jest słońce.
- **Przed kąpielą nalej do wanny zimnej wody** i pozwól w niej podreptać chwilę, można też masować nogi strumieniem wody: zimnym i ciepły na przemian lub rękawicą frotte zmoczoną w zimnej wodzie.
- **Nie pal** nie pozwól palić innym przy dziecku.
- **Jeśli to możliwe, raz w roku zmieńcie klimat.**
- **Pogódź się z tym, że dziecko choruje.** Każda przebyta infekcja sprawi, że w tak zwanych komórkach pamięci immunologicznej zostanie zapisana informacja o tym, które przeciwciała były skuteczne; w przyszłości organizm łatwiej sobie poradzi. To normalne, że małe dzieci chorują częściej. Ich układ odpornościowy jest słabszy, a i bariery anatomiczne są jeszcze niezbyt szczelne. Chorowanie to też hartowanie.

A gdy już zacznie się infekcja – skorzystaj ze starych babcinych sposobów:

Syrop z cebuli (nie tylko na kaszel, podnosi też odporność) cebulę pokrój w talarki, zasyp cukrem lub miodem, odstaw na dwie godziny. Można też dodać czosnek pokrojony w plasterki. Syrop należy podawać 2 -3 razy dziennie, codziennie świeży.

Mleko z czosnkiem można podawać profilaktycznie lub przeciw kaszlowi. Zmiażdżony ząbek czosnku zmieszaj z 50ml gotowanego mleka. Podawaj 3 razy dziennie.

Oba te preparaty można podawać powyżej 1 roku życia. Należy bardzo uważać, jeśli dziecko jest alergikiem.

I NA KONIEC KILKA REBUSÓW:

Do następnego spotkania...już zimą...SPORTUŚ

**Opracowały: Katarzyna Puchalska
Anna Maleszewska
Joanna Urbanik
Danuta Suchecka**

SERDECZNIE DZIĘKUJEMY

wszystkim Rodzicom, którzy zaangażowani są w kserowanie naszego pisemka, czym przyczyniają się do zwiększenia jego nakładu i szerszej dostępności.